

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Meşinca
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
ISSN-L 2734 -6889

**Mentorului nostru,
profesorului Ioan Scurtu, la 80 de ani de viață**

Invitația de a contribui la un volum omagial dedicat eminentului profesor **Ioan Scurtu** este onorantă dar totodată și copleșitoare. Și aceasta pentru că profesorul **Ioan Scurtu** este unul dintre cei mai prodigioși cercetători ai istoriografiei românești, cea contemporană în mod special. Prin contribuțiile domniei sale științifice și pedagogice domnul profesor a devenit un simbol al cercetării românești actuale și nu numai, lucru pe deplin demonstrabil de-a lungul unei îndelungate cariere de mai bine de 55 de ani închinată pe altarul muzei Clio. Profesorul Ioan Scurtu, un excelent om de catedră

Prof. univ. Dr. Ioan Scurtu - Cavaler de Clio

și nu mai puțin un ilustru cercetător, se prezintă la bilanțul celor 80 de ani de existență cu un palmares de-a dreptul impresionant: lucrări fundamentale de autor din toate domeniile perioadei interbelice, cu predilecție din sfera vieții politice; sinteze și solide monografii sau biografii, editor al unor masive culegeri; colecții de documente sau reputate opere memorialistice; mii de contribuții și documente, comunicări și intervenții prezentate la diferite manifestări științifice (sesiuni de comunicări tematice, mese rotunde, simpozioane, emisiuni radio și TV, interviuri ș.a.), naționale și internaționale. Sunt deosebit de valoroase, de asemenea, contribuțiile profesorului la dezvoltarea arhivisticii românești. Aflându-se la cârma instituției naționale de profil, a folosit la maximum potențialul științific de neegalat arhivelor naționale, transformând instituția dintr-un depozit la dispoziția numai a "unora" într-o

adevărată instituție de cercetare, domnia sa fiind cel care a pus bazele *Facultății Naționale de Arhivistică din București*.

La fel de prodigioasă a fost și munca de cercetare și îndrumare efectuată prin îndeplinirea înaltei funcții didactice de conducător de doctorat. Toți discipolii domniei sale, așa după cum unii dintre ei se exprimă chiar în acest volum omagial, ajunși de acum cercetători sau cadre universitare, mentorul lor era de o modestie desăvârșită, tratându-i pe toți doctoranzii cu mult tact și pricepere, coordonând, supraveghind și îndrumând necondiționat pe fiecare în parte pe calea devenirii acestora ca slujitori desăvârșiți ai cunoașterii și adevărului istoric.

Personal, l-am cunoscut pe domnul profesor **Ioan Scurtu** în ultimii 30 de ani, întâlnindu-ne destul de frecvent la activități științifice desfășurate la diverse instituții de profil din București și din țară. De la primele contacte m-a captivat atât prin cunoștințele vaste în varii domenii ale istoriografiei cât mai ales prin claritatea, elocința, dăruirea și cursivitatea discursului său. Ne-am apropiat și mai mult în ultimii ani desfășurându-ne activitatea în cadrul *Secțiunii de Istorie și Arheologie a A.O.S.R.* și mai ales la sesiunile de comunicări științifice desfășurate anual și ajunse la a 16-a ediție *Retrăiri istorice în veacul XXI- Maia Catargi-Ialomița*, pe care le-a onorat cu prezența și cu deosebit de valoroase intervenții ale domniei sale, crescând astfel semnificația aparte a actului istoric ce-l dedicăm anual unuia dintre marii bărbați ai țării și acestei comunități, cel ce a fost primul prim-ministru al României și fondator al conservatorismului românesc, Barbu Catargiu.

Acum, la împlinirea frumoasei vârste de 80 de ani, cu gândul că îi sunt destul de aproape, ce urare ar fi mai potrivită decât **LA MULȚI ANI SĂNĂTOȘI ȘI RODNICI, DOMNULE PROFESOR IOAN SCURTU!**

SCURTU, IOAN Membru titular fondator Președintele secției, prof. univ. dr. Istoric Data și locul nașterii: 27 noiembrie 1940, Dochia, județul Neamț Studii: Universitatea București, Secția Istorie (1962). Doctor în istorie cu teza *Istoria Partidului Țărănesc (1918-1926)*, publicată în 1975 (ediția a II-a, 2002). Activitatea profesională: inspector general; expert la Ministerului Învățământului (1979-2006), secretar al Comisiei Naționale de Istorie (1980- 1990); președintele Comisiei Naționale de Istorie (1990-1997); director general al Arhivelor Naționale ale României (1991-1996); cercetător științific principal, gradul I la Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului de pe lângă Academia Română (din 1993); Universitatea București (1991-2004), profesor universitar doctor, șeful Catedrei de istoria Românilor (1990-2003); profesor universitar doctor în cadrul Academiei de Poliție Al. I. Cuza, Facultatea de Arhivistică (din 1992), decanul Facultății de Arhivistică (1992- 1994); profesor universitar doctor la Universitatea Spiru Haret din București, decan al Facultății de Istorie (1991-1992, 2007-2008); director al Institutul de Istorie N.

Iorga al Academiei Române (2001-2006); prorector al Universității Spiru Haret (2004-2007); cercetător științific principal, gradul I, în cadrul Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989 (din 2004); director general adjunct, responsabil cu activitatea de cercetare științifică, vicepreședintele Consiliului Științific. Activitatea științifică: abordarea unor teme majore din istoria României și istoria universală: democrație și dictatură; structuri politice; relații internaționale; personalități. În calitate de director al Institutului de Istorie N. Iorga a inițiat două noi programe de cercetare: *România și Europa în secolul al XIX-lea* și *România în istoria universală în secolul XX*, și publicarea a trei periodice (reviste): *Studii și materiale de istorie modernă*, *Studii și materiale de istorie contemporană* și *Historical*

Yearbook. Publicații: publicarea a 128 de cărți, dintre care 31 personale (de autor): Culegere de documente și materiale privind istoria României (1918-1922) (1973); Din viața politică a României. Întemeierea și activitatea Partidului Țărănesc (1918-1926) (1975); Viața politică din România. 1918-1944 (1982); Din viața politică a României (1926-1947). Studiu critic privind istoria Partidului Național-Țărănesc (1983); Contribuții privind viața politică din România. Evoluția formei de guvernământ în istoria modernă și contemporană (1988); Alba Iulia. 1 Decembrie 1918 (1988); Monarhia în România. 1866-1947 (1991); Istoria Partidului Național-Țărănesc (1994); România și Marile Puteri (1918-1933). Documente (1999); Viața cotidiană a românilor în perioada interbelică (2001); Istoria românilor în timpul celor patru regi, 1866-1947, 4 volume (2001); Istoria contemporană a României (1918-2003) (2003); Revoluția Română din Decembrie 1989 în context internațional (2006); Civilizația românească interbelică (1918-1940) (2008); La Révolution Roumaine de 1989, dans le contexte international de l'époque, II-ème édition révisée et augmentée (2008). La acestea se adaugă 41 de volume semnate în calitate de coordonator și coautor, 56 de coautor, dintre care 8 în limbi de circulație internațională. De asemenea, a publicat 245 de studii în reviste de specialitate, dintre care 215 de autor, iar 24 în limbi de circulație internațională (engleză, franceză, rusă, germană). Se adaugă 29 de prefețe, studii introductive, recenzii, note bibliografice. A fost membru în colegiile de redacție ale revistelor Analele Universității București. Seria istorie (1975-1991) și Studii și articole de istorie (din 1963), redactor-șef adjunct al Revistei istorice (2001-2006) și al revistei Historical Yearbook (2003-2006), ambele ale Institutului de Istorie N. Iorga al Academiei Române și este membru în colegiile de redacție ale revistelor Arhivele totalitarismului, Dosarele istoriei, Historia, Hrisovul, Clio 1989, Document, Europa XX, Analele Universității Spiru Haret. Seria istorie și altele. Premii: Om al Anului 1995 acordat de The American Biographical Institute and Its Board of International Research; premiul Academiei Române (1983) pentru lucrarea Viața politică din România. 1918-1944 (Ed. Albatros, 1982); Diploma și Placheta de Aur ale Academiei Oamenilor de Știință din România (2007); premii ale mai multor institute de cercetare științifică, muzee, fundații, publicații etc.; Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de Cavaler (2002); doctor honoris causa al Universității Ovidius din Constanța (2007). Referințe: Enciclopedia personalităților din România. Editura Hübners Who Is Who, 2006, p. 783; Istorici români de azi, București, Editura: Machiavelli, 2003, pp. 184-194; Omagiu istoricului Ioan Scurtu, Focșani, Editura DMPRESS, 2000. Citat în Enciclopedia istoriografiei românești, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1978, Bibliografia istorică a României (toate volumele), în numeroase lucrări de istorie contemporană, apărute în țară și în străinătate: Keith Hitchins, Rumania. 1866-1947, Oxford: Clarendon Press, 1994; Stephen Fischer-Galați, History of Romania, 1997; H. C. Maner, Parlamentarismul în Rumänien (1930-1940) Demokratie im autoritären Umfeld, München, 1997. <http://www.ioanscurtu.ro/>

